

Produkcia bylinnej vrstvy v smrekových spoločenstvách hornej hranice lesa v TANAP-e

F. KUBÍČEK

Ústav krajnej ekológie SAV, Štefanikova 3, 814
99 Bratislava

Úvod

V predloženom príspevku sú zhodnotené lesné spoločenstvá hornej hranice lesa vo Vysokých Tatrách z hľadiska produkčno - ekologického v súvislosti s narastajúcim negatívnym vplyvom imisii na celú oblasť TANAP-u. Cieľom tohto príspevku je informácia o produkčno - ekologickej charakteristike bylinnej vrstvy v smrekových spoločenstvách hornej hranice lesa v TANAP-e, príčom sa pozornosť sústredila najmä na kvantifikáciu nadzemnej biomasy bylinnej vrstvy a biomasy machovej vrstvy.

Metódy

Odhad biomasy bylinnej vrstvy sa robil na vybraných pokusných plochách vo Vysokých a Belianskych Tatrách. Použil sa princíp metódy nepriameho odberu (Kubiček and Brechtl 1970), modifikovaný pre jednorázový odber (Kubiček and Jurko 1975). Floristicko - fytocenologická charakteristika sa robila metódou Zürišsko-Montpelierskej školy. Názvy syntaxonomických jednotiek zodpovedajú platnému kódu fytocenologickej nomenklatury (Barkmann et al. 1976), názvy rastlín sú podľa Dostála (1958), resp. Ehrendorfera (1973).

Stručná fytocenologická charakteristika vybratých smrekových spoločenstiev

Calamagrostio villosae - Piceetum (Tüxen 1937)
Hartmann 1953

Toto spoločenstvo reprezentuje klimaxové smrečiny Tatier. Patrí k najrozšírenejším typom lesnej vegetácie od nadmorských výšok 1 200 m n. m. až takmer po hornú hranicu lesa. Variabilita tohto spoločenstva smerom k hornej hranici lesa je značná a v snahe zachytiť ho v pôvodnom stave, uvádzame viac pokusných plôch v produkčnej analýze, prvá pod kótou Stežky a ďalšie dve v Batizovskej doline približne 100-150 m pod hornou hranicou lesa (Table 1).

Vaccinio myrtilli - Piceetum (Szaf. et al 1923) Šoltés 1976

Oligotrófne klimaxové smrečiny v podmienkach Západných Karpát majú svoje špecifické syntaxo-

nomické postavenie, zvýraznené prítomnosťou niektorých karpatských druhov ako je *Soldanella hungarica* a *Melampyrum carpaticum*. Od veľmi podobných smrečín suboceánickej časti Európy zaradených do asociácie *Calamagrostio villosae - Piceetum* sa odlišujú práve prítomnosťou spomínaných karpatských druhov. Pokusné plochy sme vybrali v Zadných Meďodoloch a Furkotskej doline.

Pino cembrae - Piceetum Myczkowski et Leśinski 1974

Typické tatranské lesné spoločenstvo hornej hranice lesa na kyslých horninách kryštalínika, tvorí prirodzený medzistupeň medzi horskými smrečinami a subalpínskym kosodrevinovým pásmom. Pokusná plocha sa vybrala vo Furkotskej doline.

Adenostylo - Piceetum (Sill. 1933) Šoltés 1976

Táto asociácia zahrnuje vysokobylinné smrečiny Západných Karpát, rozšírené na rôznom geologickej podklade, ale v oblasti Belianskych Tatier najmä na vápenci, kde predstavuje klasické lesné spoločenstvo hornej hranice lesa. Vybrané plochy sú v Zadných Meďodoloch a v doline Siedmych prameňov.

Cortuso - Piceetum (Šoltés 1976) Fajmonová 1978

Porasty tejto asociácie reprezentujú typické vápencové smrečiny vyšších horských polôh, obyčajne na strmých až extrémne strmých svahoch. Plocha sa vybrala v Zadných Meďodoloch

Produkčno - ekologická analýza vybratých smrekových spoločenstiev

Získané výsledky sú prezentované v Table 1 podľa jednotlivých lesných spoločenstiev a zahŕňajúce tieto informácie: lokalita, nadmorská výška, nadzemná biomasa bylinnej a machovej vrstvy v t.ha⁻¹.

Ako vyplýva z uvedenej tabuľky, škála sledovaných smrekových spoločenstiev TANAP-u, charakteristických pre hornú hranicu lesa, resp. pre vyššie polohy nad 1 200 m n. m. je pomerne pestrás.

Zo všeobecného hľadiska je možné rozdeliť sledované spoločenstvá do dvoch skupín. Prvá skupina reprezentuje najviac zastúpené smrekové lesy na kyslých horninách, prakticky od Tichej doliny až po vápencové Belianske Tatry. Hlavným rysom týchto spoločenstiev je relatívne nízka nadzemná biomasa bylinnej vrstvy, hľavne v *Pino cembrae - Piceetum* - iba 0,12 t.ha⁻¹, ale i v *Calamagrostio villosae - Piceetum*, kde je dokonca možno hovoriť o určitej postupnosti - so zvyšujúcou sa nadmorskou výškou klesá nadzemná biomasa bylinnej vrstvy. Relatívne najvyššiu biomasu

Spoločenstvo	Lokalita	Nadmorská výška	Biomasa v t.ha ⁻¹ bylinná vrstva	machová vrstva
<i>Calamagr.- Piceetum</i>	Stežky	1 160	0,45	3,74
	Batizovská dolina	1 350	0,29	0,70
		1 390	0,10	3,32
<i>Vacc. myrt.- Piceetum</i>	Furkota	1 400	0,94	1,12
	Zadné Meďodoly	1 390	0,69	3,06
<i>Pino cembr.- Piceetum</i>	Furkota	1 540	0,12	0,66
<i>Adenostylo-Piceetum</i>	Zadné Meďodoly	1 510	0,80	-
	Dolina Siedmych prameňov	1 380	0,77	-
<i>Cortuso- Piceetum</i>	Zadné Meďodoly	1 280	0,50	-

Table 1. Biomasa bylinnej a machovej vrstvy vo vybratých smrekových ekosystémoch TANAP-u.

sme zaznamenali vo *Vaccinio myrtilli - Piceetum*, najmä vzhľadom na dominanciu druhu *Vaccinium myrtillus* ako v pokryvnosti, tak i biomase. Biomasa machovej vrstvy je vždy vyššia ako biomasa nadzemnej biomasy bylinnej vrstvy a reprezentuje pomerne vysoké množstvo organickej hmoty v týchto ekosystémoch ($0,7\text{--}3,7 \text{ t.ha}^{-1}$).

Druhú skupinu reprezentujú smrekové lesy na vápencovom podklade Belianskych Tatier, s bohatou druhovou diverzitou a v prípade vysokobylinných smrečín i väčším počtom charakteristických vysokých druhov (*Adenostyles alliariae*, *Athyrium distentifolium*, *Rubus idaeus*, *Prenanthes purpurea*, *Doronicum austriacum* a ďalšie). V týchto spoločenstvách prakticky chýba machová vrstva na rozdiel od oligotrófnych smrečín, kde hrá v biomase rozhodujúcu úlohu.

Z celkového pohľadu na produkčno-ekologickej analýzu biomasy bylinnej vrstvy sledovaných spoločenstiev TANAP-u môžeme konštatovať, i z predchádzajúcich skúseností s negatívnym vplyvom zošlapávania (Šomšík et al., 1981, 1990), alebo imisiemi (Kubíček et al., 1993), že sledované plochy ešte nie sú veľmi narušené, nepoukazuje na to ani charakter a štruktúra fytocenóz, nemôžeme hovoriť ani o zníženej produkčnej schopnosti bylinnej vrstvy. Hoci naše konštatovanie je v porovnaní s negatívnym vplyvom imisií na ihličnaté ekosystémy veľkej časti Kysúc (Kubíček et al. 1989) relatívne pozitívnejšie, nemožno túto problematiku ani vo Vysokých Tatrách podceňovať, pretože tlak, či už regionálnych alebo diaľkových imisií sústavne narastá.

Literatúra

- Barkmann, J., Moravec, J. and Rauschert, S. 1978: Kód fytocenologické nomenklatury. *Preslia (Praha)*, **50**: 65-91.
 Dostál, J. 1958: Klíč k úplné kveteně ČSR. Praha.
 Ehrendorfer, F. 1973: Liste des Gefäßpflanzen Mitteleuropas. 2. Auf. Fisher Verlag, Stuttgart.
 Kubíček, F. and Brechtl, J. 1970: Production and phenology of the herb layer in oak-hornbeam forest. *Biológia (Bratislava)*, **25**: 651-666.
 Kubíček, F. and Jurko, A. 1975: Estimation of the above-ground biomass of the herb layer in forest communities. *Folia Geobot. Phytotax. (Praha)*, **10**: 113-129.
 Kubíček, F., Šimonovič, V. a Szabo, J. 1989: Biomass of the herb and moss layer in several forest ecosystems influenced by air pollution, the Beskydy Mountains (part Kysuce). *Ekológia (ČSSR)*, **8**: 23-34.
 Kubíček, F., Šimonovič, V., Šomšík, L. a Minarčic, P. 1993: Biomass of dwarf pine (*Pinus mugo*) in the Vysoké Tatry Mts. II. Influence of imissions. *Ekológia (Bratislava)*, **12**: 31-43.
 Šomšík, L., Kubíček, F. et al. 1981: Vplyv zošlapávania na vegetáciu okolia Skalnatého Plesa a Hrebienka vo Vysokých Tatrách. *Zborník prác TANAP-u*, **22**: 145-292.
 Šomšík, L., Majzlánová, E., Kubíček, F. and Šimonovič, V. 1990: Fytoindikácia turistickej únosnosti Tatranského národného parku. *Zborník prác TANAP-u*, **30**: 123-161.